

JULLIE ZIJN ER GEWEEST

jullie levenspad pad was smal
en nu ook nog zwart geblakerd
door nederlandse man
met schofterige laarzen

jullie zorgers waren gedoemd
of.. opgeruimd naar dodekopland;
ze waren parels bij de zwijnen

jullie eten danste op de
buiken van vreemden die
vloekten en lachten

toch kroop ook de lente
in jullie tere botten
maar honger
honger
te laat, te laat
om nog een ronde te leven

lijven werden dunner
waarin geen mens meer groeide
waar enge mannen zeiden:
ondermensch krepeer!

vandaag komen jullie naar ons
wij sluiten jullie in
onze harten
harten van geen-oorlog
harten van geen-honger
harten van nooit-vergeten.

Jeebeepee, 4 mei Den Dolder